

Indicatorii gândirii flexibile

Barbara Hanfstingl, Samuel Hafner, Gertraud Benke

Următorii indicatori sunt rezultatul studierii teoriilor și aceștia sunt puternic asociați cu gândirea fixă și cea flexibilă din literatura de specialitate. Dacă o activitate de predare îndeplinește mulți dintre acești indicatori, ar trebui să fie considerată un exemplu de bună practică. Cu toate acestea, rețineți că rareori vor fi posibile abordarea tuturor indicatorilor într-o singură situație – ceea ce nu ar trebui să fie și scopul verificării acestor indicatori.

Indicatorul 1: Obiectivul principal al activității este dezvoltarea abilităților și competențelor studentului, față de cea în care ar trebui doar să-și demonstreze abilitățile și competențele pe care le are.

Indicatorul 2: Activitatea furnizează informații despre strategiile eficiente de învățare și despre cum să se regleze și să se evalueze în mod eficient învățarea.

Indicatorul 3: Activitatea oferă informații științifice despre neuroplasticitate (de ex. capacitatea creierului de a forma noi conexiuni neuronale pe tot parcursul vieții).

Indicatorul 4: Activitatea întărește convingerea că succesul este controlabil de către student și dependent de eforturile sale.

Indicatorul 5: Activitatea oferă studenților posibilitatea unor alegeri diferite și, astfel, sprijină nevoia de autonomie a acestora, adică se pot simți liberi, capabili autocontrol și autodirijare.

Indicatorul 6: Activitatea oferă structură și feedback, făcându-i pe studenți conștienți de faptul că au învățat ceva și îi ajută să experimenteze noua competență dobândită.

Indicatorul 7: Activitatea sprijină nevoia studenților de a se simți importanți și valorizați de către ceilalți și de a relaționa cu ceilalți.

Indicatorul 8: Activitatea are ca scop încurajarea gândirii flexibile divergente, centrată pe proces a studenților.